

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: wtorek, 30, kwiecień 2013 00:00

Bernadeta Skóbel

Odsłony: 1610

Art. 54 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej wymaga skierowania do domu pomocy społecznej odpowiedniego typu, zlokalizowanego jak najbliżej miejsca zamieszkania osoby kierowanej, chyba że okoliczności sprawy wskazują inaczej. Skierowanie do odpowiedniego typu placówki wynika również z faktu specjalizacji tych placówek, o czym stanowi art. 56 ustawy, w którym wymieniono sześć ich typów, w tym również domy pomocy społecznej przeznaczone dla osób przewlekłe chorych psychicznie. Zatem skoro sąd opiekuńczy orzekając o umieszczeniu w domu pomocy społecznej nie przypisuje podopiecznego do konkretnego typu domu, wybór ten należy do organu wykonującego orzeczenie sądu i powinien nastąpić w decyzji o skierowanie do placówki (vide wyroki NSAz 25.03.2009 r., I OSK 624/08 oraz WSA w Kielcach z 26.06.2008 r., II SA/Ke 283/08 - dostępne w Centralnej Bazie Orzeczeń Sądów Administracyjnych na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Ze znajdujące się w aktach opinii sądowo – psychiatrycznej sporządzonej w postępowaniu przed sądem opiekuńczym wynikało, że F. B. z uwagi na schorzenia natury psychicznej nie jest zdolny do zaspokajania podstawowych potrzeb bytowych i wymaga bezwzględnego zapewnienia stałej opieki innych osób, której brak zagraża jego życiu. Stwierdzono, że powinien być umieszczony w domu pomocy społecznej zapewniającym dostępność opieki psychiatrycznej. W ocenie sądu administracyjnego zmiana decyzji, o zmianie DPS, jest decyzją na korzyść strony, ponieważ zapewni ona szybsze umieszczenie w placówce, niż uprzednio orzeczony DPS, który jest jednostką odpowiedniego typu ze względu na schorzenie i potrzeby skarżącego. Z podanych powodów sąd ocenił zaskarżoną decyzję jako zgodną z prawem zauważając, że organy administracji działały dla dobra skarżącego, a nie przeciwko niemu. Zauważyły konieczność przyspieszonego umieszczenia w placówce z racji pogarszającego się stanu zdrowia skarżącego. Brak woli skarżącego do przebywania w domu pomocy społecznej nie jest przeszkodą do orzeczenia w tym przedmiocie bez jego zgody. Ani Sąd administracyjny, ani też organy nie mają kompetencji by unieważnić orzeczenie sądu opiekuńczego o przyjęciu skarżącego do domu pomocy społecznej.

Wyrok WSA w Białymstoku z 5 lutego 2013 r. II SA/Bk 853/12

Źródło: [Orzecznictwo NSA](#)